

UNDERSØKELSE AV BLYGLANSFOREKOMST VED FOSSESTUA, NEDREFOSS
I REISADALEN.

Forekomsten i Reisadalen ble funnet av Johannes O. Ringstad, Storslett ved hjelp av et enkelt geigerteller-utstyr. Det er kjent at det foruten sølvholdig blyglans forekommer uran-holdige mineraler, tilsvarende flere andre forekomster langs fjellkjederanden i Sverige og Norge.

Forekomsten ligger ca. 600 m syd for Fossestua og forekommer i en klastisk gråvakkessandstein med enkelte konglomeratiske lag. Man må anta at den ca 10 m mektige sandsteinsavdeling utgjør den basale del av Hyolitus-sonen i området. Men istedenfor å hvile på grunnfjell bestående av granittiske gneiser som er vanlig andre steder, er her den underliggende bergart en noe skifrig grønnstein. Det kan ikke sees at kontakten er av tektonisk karakter, men man kan iaktta en viss begynnende rekrySTALLISASJON nær grensen med nydannelse av kvarts og kalkspat.

Den skifrige tekstur i grønnsteinen er gjennomsettende i bergarten. Skiffrighetsplanet er vertikalt og stryker mot nord, mens Hyolitus-sonens lag faller svakt mot syd eller vest (ca. 15°). Den store diskordans og den ubetydelige omforming av de sedimentære lag tyder ikke på at intrusjonen av grønnstein har foregått etter avsetningen av Hyolitus-sonens lag.

Grensen for sandstein stryker nær n/s og skrår langsomt ned mot dalbunnen i nordlig retning. På Geofysisk Malmletings Sp-anomalikart over området fremkommer det en større anomali i samme retning. Det er rimelig å tro at denne følger grensen mot øst for Hyolitus-sonens blyglansimpregnerte del og dermed grensen mot grunnfjell. De mindre anomaliene østenfor skyldes

derimot bare utrast, blyglansimpregnert materiale.

Den underliggende grønnstein og Hyolitus-sonens lagrekke er meget vel avdekket langs bekkeleiet. Dessuten sees litt av grensebergartene ca. 70 m lenger mot ssø for bekken. De innsamlede prøver er tatt fra disse lokalitetene, hvorav prøvene 9 og 10 er fra sistnevnte lokalitet.

Etter anomalikartet å dømme synes ikke det innsamlede materiale å representere den beste malm fra forekomsten. Omlag 50 m nordenfor bekken og videre ca. 500 m i nordlig retning har man den sterkeste anomali, og man kan ved avdekning vente å finne impregnasjonsmalm^{her} tilsvarende den man finner i det utraste materialet.

1200 Y

Leirskifer

Gruskong-kvarisitt

Amfibolitt (grunnfjell)

-- diskordans

1000 Y

800 Y

700 Y

800

1000 X

1200

1600 X

m. N

1000 Y

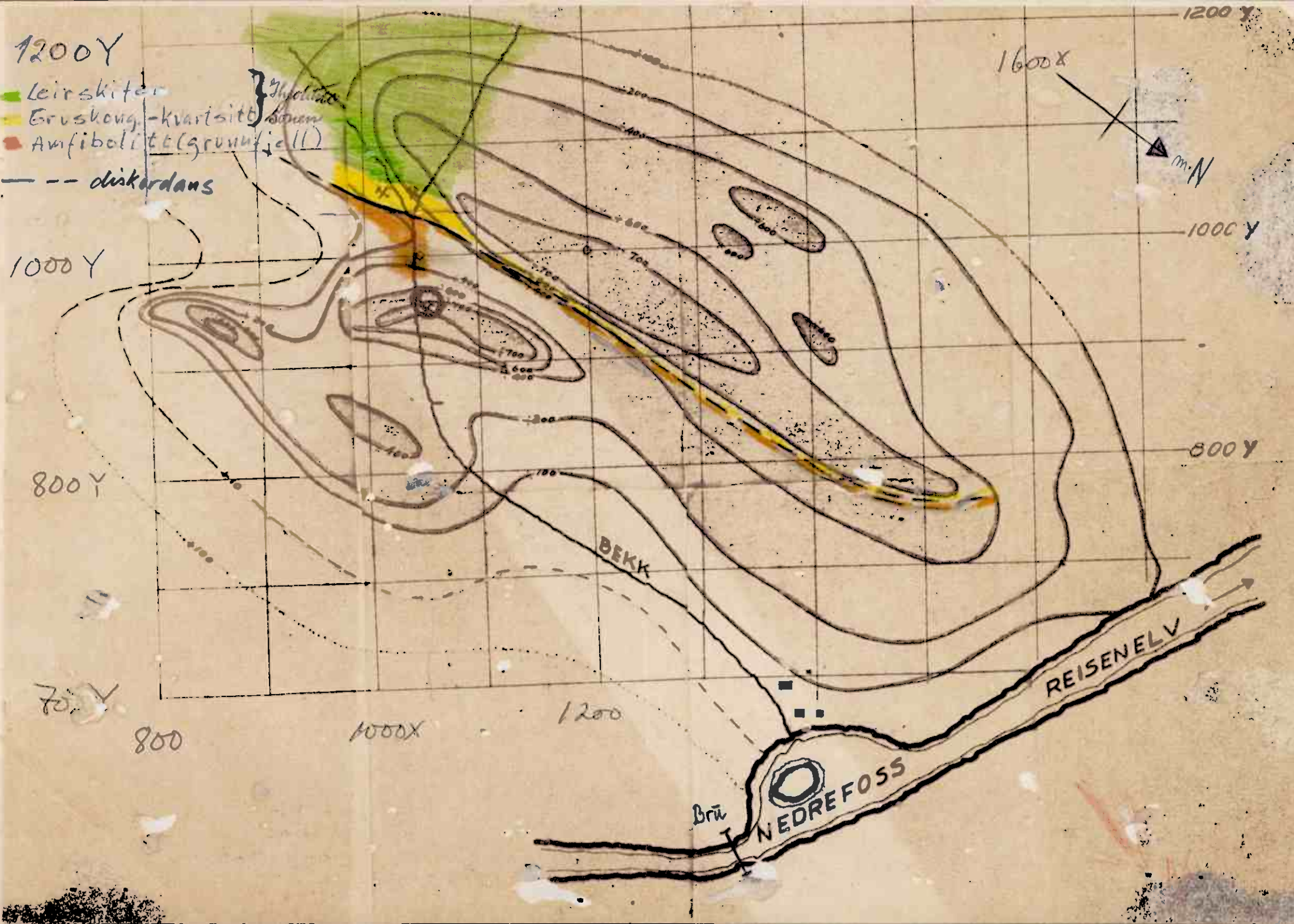
800 Y

BEKK

REISENELV

Brü

NEDREFOSS

OPPDRAAG
STATENS MALMUNDERSØKELSER
15 JUNI — 15 OKT 1958

G.M. RAPPORT NR. 229

REGIONAL MALMLETING TROMS FYLKE

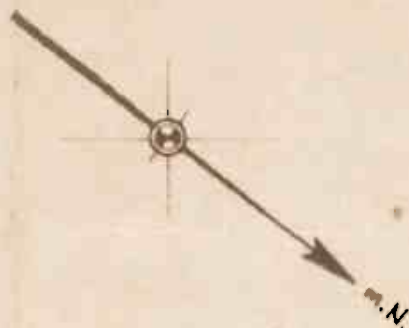
NEDREFOSS BLYSKJERP

NORDREISA HERRED

PL. 4.

SELV POTENSIALANOMALIER

KARTSKISSE M=1:4000

TEGNFORKLARING

—•— negativ anomali

--- positiv ———

..... USIKKERT PLASERT

o fastmerke

x SKJERP

■ hytte

Johannes O. Ringstad

J. O. Ringstad
9080 Storslett

F. V. har førsteretten

GEOFYSISK MALMLETING
TRONDHEIM

MÅLT	TEGN.	TRAC.	KFR.	DATO
B.O.	P.O.	Z.O.	F.J.S.	10-11-1958